

[Krag.]

om at indlemme, er vanskeligt stillede, ja, vanskeligere stillede end Københavns Kommune er det. Dog, lige saavel som en Kommune kan indtage den Stilling at kræve mere velstillede Kommuner indlemmet, lige saa naturligt er Kravet til en Storkommune fra de vanskeligt stillede Nabokommuner, naar deres vanskelige Stilling i væsentlig Grad netop hidrører fra Forholdene i Storkommunen, og de kræver sig indlemmet i den gunstigere stillede Kommune. Derfor er dette Problem betydelig mere indviklet og videregaaende, end af Grænserne for det københavnske Indlemmelseskrav angivet.

Men da nu ethvert Haab om gennem Forhandling mellem de to Kommuner at naa til et for København tilfredsstillende Resultat havde fortonet sig i det fjerne, kom man paa Foranledning af Københavns Kommune til Nedsættelsen af den saakaldte Embedsmandskommission, som jo i 6 Aar eller deromkring har siddet og overvejet disse Spørgsmaal, og som fik til Opgave at „undersøge Betingelserne for Etableringen af et til Københavns og Frederiksbergs bymæssige Forbindelse svarende Fællesskab i kommunal Henseende“, og det er denne Undersøgelse, som er resulteret i — jeg beder undskyldt Udtrykket — det Monstrum af en Betænkning, som danner Grundlaget for det her foreliggende økonomiske Udligningsforslag, dette mægtige Værk, som blev tilvejebragt i Juni i Fjor; jeg tvivler meget om, at ret mange af Rigsdagens Medlemmer har faaet Lejlighed til at gennemlæse i Enkeltheder, endsiige virkelig grundigt at studere dette Værk; vi maa jo haabe, at der maa blive givet det Rigsdagsudvalg, der nu kommer til at beskæftige sig med Sagen, Lejlighed til at foretage et saadant grundigt Studium.

De frederiksbergske Medlemmer af denne Embedsmandskommission har imidlertid af forskellige Grunde, som for øvrigt ud fra en frederiksbergsk Betragtning synes mig at være ret vægtige — for fælles Skibbrud trøster ogsaa i saadan Sammenhæng — krævet Gentofte inddraget under Udligningen. Ministeren har ønsket at imødekomme dette Krav, og et Udvalg har derefter behandlet Gentoftespørgsmaalet og afgivet en Betænkning af mere overkommelige Dimensioner end den, der angaar Udligningsforholdet mellem København og Frederiksberg, en Betænkning, som blev afgivet i Januar i Aar, og som sammen med den københavn-frederiksbergske Betænkning ledsager det her foreliggende Forslag.

I Bemærkningerne til Lovforslaget,

som det her foreligger, henvises der stadig væk til Tekst og Tabeller, som indeholdes i Betænkningen af Juli i Fjor. For saa vidt jeg i det hele taget har haft Tid og Evne til at — studere er nu et meget stærkt Udtryk i denne Forbindelse, men til at sysle med — et Udtryk som jo her i dette høje Ting jævnlgt anvendes: at sysle med denne Betænkning, maa jeg nu sige, at den sikkert giver et værdifuldt Materiale til Bedømmelse af de tre Kommuner indbyrdes økonomiske Forhold og ogsaa er, som det er udtalt i en Skrivelse, der ledsager Bemærkningerne, et sindrigt Arbejde — det er et sindrigt Arbejde —, men trænge ind i dets Mysterier og virkelig Udrede det Problem, for hvis Udredning hele denne Redegørelse og de tekniske Overvejelser, som denne Betænkning indeholder, danner Grundlaget, ja, det maa jeg sige, at det kan man da i hvert Tilfælde ikke paalægge en Person, som man er venlig stemt over for. Jeg synes, det maatte være en Straf for nærmest ens værste Fjende. Det vil være, synes jeg, en passende Straf for en Person — ja, han skal have en trænet Hjerne naturligvis, og saa skal han selvfølgelig ogsaa have forbrudt sig — at sætte ham til i Løbet af et Aar at omskrive denne Betæknings Mysterier i et for almindelige Mennesker forstaaeligt Sprog, og den højtærede Minister maa undskyldte, jeg synes ærlig talt ogsaa, det gælder Lovforslaget, baade hvad Tekst og Bemærkninger angaar.

Men saa maatte den højtærede Minister, for at det virkelig skulde kunne lykkes vedkommende at løse Opgaven, ogsaa sikre ham et fuldkommen roligt, af Verdens Larm ganske uberørt Sted, for ellers vilde efter min Mening Arbejdet ikke have nogen som helst Udsigt til at lykkes. Nu har den højtærede Minister jo nok haft en saadan Mand til sin Raadighed, dermed mener jeg en Mand med en trænet Hjerne, men ikke en, som han vilde straffe, og det rolige Sted har han formodentlig ikke kunnet skaffe ham, og derfor er Resultatet blevet det, at den højtærede Minister i Stedet for at tilvejebringe et Excerpt af denne uhaandterlige Betænkning, for at bruge et mildt Udtryk, og forelægge dette for Rigsdagen, har skrevet et Lovforslag, hvis forklarende Bemærkninger ikke er andet end Henvisninger til det Værk, som er saa lidet tilgængeligt for den almindelige Mand, der ikke er Skatteekspert. Derfor vil jeg erkende, at det er saare blide Ord, som Frederiksberg Kommunalbestyrelse har anvendt i Om-talen af dette Forslag, naar der siges, at Forslaget som nævnt er opbygget paa en